

ETT LIV I SOLEN

Villa Juli,
Spéracèdes,
Frankrike

Planlösningen, med stora (gäst)rum i fil på nedervåningen, var en anledning till att Lisa och Niclas bestämde sig för det slitna huset i slänten. Men framför allt var det den vidsträckta utsikten som fångade dem.

VILLA JULI

Det var utsikten som fick dem på fall

I början av 2016 köpte de ett "orenoverat ruckel" i Côtes de Provence. De kunde ingen franska, de kunde inte snickra och hade ingen erfarenhet av att driva eget.

– Vi gjorde allt fel, men det blev ändå rätt, säger Lisa Emanuelsson, som driver Villa Juli Guesthouse tillsammans med sin sambo Niclas Franzén.

TEXT **ULRIKA AHLBERG** BILD **PRIVAT**

”Du ser ut över hustak, olivlundar och längst bort skymtar Medelhavet. Har du en gång sett den vyn är du fast.”

Lisa och Niclas med döttrarna Lillie och Juli. ”De går i förskola och skola, men här hemma är de alltid med oss, även när vi jobbar. Det har blivit ett sätt att leva”, säger Lisa som dock öppnar för att familjen på sikt kommer att skaffa ett eget boende in närheten av Villa Juli. ”Det är svårt att ha en normalt privatliv när vi bor som vi gör nu.”

LISA EMANUELSSON & NICLAS FRANZÉN

Ålder: Lisa är 34 år och Niclas är 32.

Bor: I Spéracèdes i Provence, Frankrike.

Familj: Döttrarna Juli, tre år, och Lilie, 21 månader.

Bakgrund: Lisa har jobbat med design & kommunikation, mest inom butikskommunikation, samt som sångerska.

Niclas har arbetat tio år inom bank & försäkring.

Gör: Driver Villa Juli.

Intressen: Mat, vin, musik, familjetid, form & färg.

Om Villa Juli: ”Vi vet att det finns många B&B här i trakten och det gäller att hitta sin egen nisch. Vi har redan en hel del cyklistor – här är perfekta förhållanden, eliten tränar inför Tour de France i bergen runt omkring – men vi vill också satsa på konferenser, affärsresor, mindre bröllops- och festsällskap. Vi vill förlänga säsongen och har idéer om att erbjuda retreat, yoga, vinkurser, fotoworkshops... Vi har också ett större byggprojekt på gång, som dock är hemligt än så länge.”

Trivs allra bäst: ”När huset är fullt av härliga gäster. Och när vi har kvalitetstid med barnen.”

Om Halland: För Lisa är Halland är en oas, och Varberg en sommarstad fylld med minnen från barndomen: ”Gubbarna & damernas nakenbad, att cykla längst den fina strandpromenaden och stanna till vid kallbadhuset... Niclas hade aldrig varit där innan vi träffades, men han gillade direkt den trevliga atmosfären och lugnet som inte finns i en storstad som Stockholm.”

Det var utsikten som gjorde att de föll pladask för det stora stenhuset på den branta sluttningen, strax ovanför byn Spéracèdes på franska Rivieran.

– Du ser ut över hustak, olivlundar och längst bort skymtar Medelhavet. Har du en gång sett den vyn är du fast, säger Lisa Emanuelsson och skrattar över telefonen. Hon och sambon Niclas Franzén sitter i matsalen i Villa Juli och berättar livfullt om de senaste årens vedermödor, som Lisa sammanfattar så här:

– Huset i filmen ”Drömkåken” var ett slott i jämförelse med vårt. Här fanns inte en millimeter som inte krävde någon form av åtgärd.

LISA ÄR UPPVUXEN i Kinna och Varberg, medan Niclas kommer från Nynäshamn. De träffades 2014, när båda bodde i Stockholm och på var sitt håll hade börjat ifrågasätta tillvaron. Hon var trött på sitt jobb som butiksinredare, han hade fått nog av bank- och försäkringsvärlden. De blev ett par och i juli 2015 föddes dottern Juli. Under föräldraledigheten reste familjen till Frankrike, där Lisa och Niclas jobbade som working guests, alltså för mat och husrum, på ett B&B. Där tog drömmen om ett eget ställe allt fastare form, och de började leta aktivt efter ett lämpligt hus. En dag körde de förbi den 300 kvadratmeter stora villan, byggd som ett privathem i början av 1970-talet, och såg potentialen bakom den minst sagt nedgångna fasaden.

– Huset hade karaktär och var byggt i en konsekvent provencalsk stil, med fönsterluckor, mycket sten och kakel, berättar Lisa och Niclas tar vid:

– Den 17 juni 2016 flyttade vi in och dagen efter drog vi igång renoveringen. Vi anlidade en byggfirma, samtidigt som vi gjorde allt vi kunde själva. Jag hade knappt hållit i en hammare tidigare, nu fick jag flytta väggar och fixa fuktskador. Juli bara ett år – och Lisa var dessutom gravid med Lillie, vår yngsta – och vi flyttade från rum till rum.

HÄR NÅGONSTANS BÖRJADE motgångarna. Byggfirman funkade inte optimalt, allt tog längre tid än utlovat och blev mycket dyrare. Det visade sig också att den septitank, som skulle ta hand om vatten och avlopp, inte fungerade

”Jag hade knappt hållit i en hammare tidigare, nu fick jag flytta väggar och fixa fuktskador.”

(vilket vi återkommer till senare). Men dråpslaget kom när de fick veta att den tidigare ägaren inte hade bygglov för vissa delar av huset och att de därför inte skulle få driva sin verksamhet.

– Vi hade påhälsning av grannar, byns borgmästare och till och med polisen, som alla meddelade att vi inte skulle få öppna. Då kände vi ett totalt missmod, berättar Lisa som i samma veva fick ett samtal av sin moster:

– Hon hänvisade mig till en av sina vänner, en fransman som kan de här procedurerna. Han kontaktade rätt personer på en högre nivå, och på en månad lyckades han knyta upp den byråkratiska knuten. Det är liksom så det funkar här. Om du kommer utifrån, utan att kunna språket, koderna eller reglerna, är du helt chanslös.

ETT LIV I SOLEN

Bilden är från oktober 2016, när de tre första rummen (på nedervåningen, till höger) var klara. I somras invigdes ytterligare två rum. På ovanvåningen finns dels familjens privatbostad, dels gemensamma utrymmen som bibliotek, matsal och en stor balkong.

”Det finns inte en millimeter på huset som inte har krävt någon form av åtgärd...”

Eftersom Lisa är sångerska har hon och Niclas använt musiken som tema när de har inrett de fem rummen på Villa Juli. Då budgeten har varit knapp har de köpt mycket av möblerna på loppis. ”Men sängar och textilier är nya, de har vi köpt från ett företag hemma i Mark,” säger Lisa. På bilden ovan syns rummet som heter Marrakech.

MEN MYNDIGHETSDEBACLET VAR inte den största katastrofen. Det var beskedet att barnet som Lisa bar i magen bara hade 50 procents chans att överleva.

– När vi gjorde ultraljud i vecka 18 blev läkaren plötsligt alldeles tyst. Hon hade upptäckt tecken på en allvarlig leverskada hos fostret och jag fick genomgå en väldig massa tester. En period var jag inlagd, och det var såklart jättejobbigt.

Allt gick dock bra med barnet och i januari 2017 föddes Lillie, fullt frisk. Däremot fortsatte problemen med bygget. Det visade sig att företaget som skulle fixa den nya septitanken hade hittat på en egen lösning, som inte godkändes av vattenmyndigheten.

– Nu hade vi två alternativ: betala en massa extra för att göra om hela installationen eller anlita en advokat. Vi valde det senare. Eftersom vi hade

ett långt dokument med krav som en hydrogeolog hade fastställt, kände vi oss rätt säkra på att vinna den fajten, säger Niclas och tillägger att man dock inte behövde gå så långt.

– Än en gång fick vi hjälp av vår franske vän och det hela slutade med en lösning som båda parter kunde acceptera.

DET HAR VARIT otaliga fajter och många tröstlösa stunder under den tid som Niclas och Lisa har ägt Villa Juli, men nu börjar allt falla på plats.

– Vår plan är att stanna kvar och skapa en framtid för oss och våra döttrar. Och det kapital vi har satt in i Villa Juli kommer från den vinst vi gjorde när vi sålde våra respektive lägenheter i Stockholm, och lite sparpengar. Vi vänder fortfarande på varenda krona – plus att vi är jättebelånade, säger Lisa och inflikar:

– Men det har inte varit lätt att kom-

ma in i lokalsamhället, ibland har vi känt ett stort utanförskap. Det har varit jobbigt, samtidigt som det är nyttigt att få känna på hur det kan vara den som är främmande i ett helt nytt land.

ATT GE UPP fanns aldrig på kartan, men i ett desperat läge la de ut en annons på Facebook och efterlyste ”working guests”, alltså eldsjälar som skulle kunna tänka sig att jobba för mat och husrum. Ett gäng okända nappade och med deras hjälp blev allt klart till slut. I april förra året anlände de första gästerna och då stod tre rum klara, inredda och döpta efter kända gator och torg som alla har formats av musik: Bourbon Street, Place Pigalle och Abbey Road. I våras tillkom Hope Road och Marrakech (som ska ge en känsla av Tusen och en natt).

– Men med Marrakech höll det på

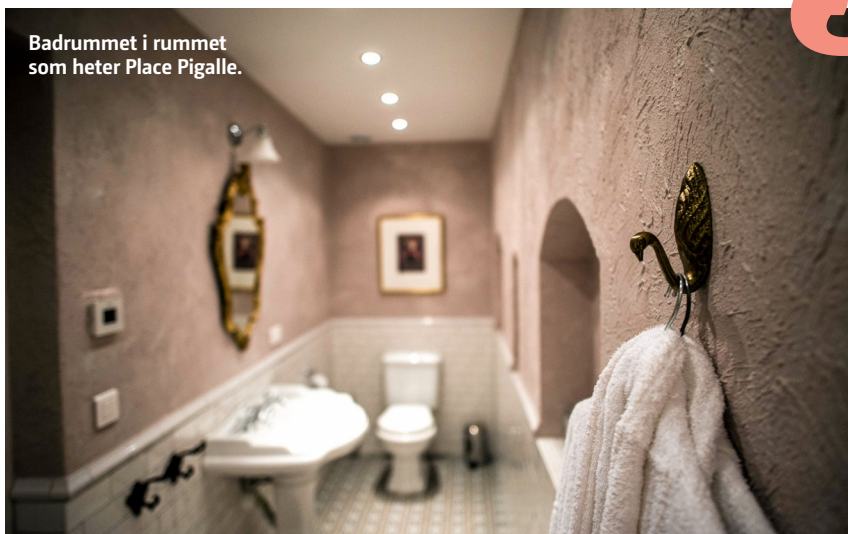
”Men det har inte varit lätt att komma in i lokalsamhället, ibland har vi känt ett stort utanförskap.”

att gå galet. 24 timmar innan de första gästerna skulle checka in upptäckte vi att betonggolvet på toaletten hade blivit förstört av rengöringsmedlet vi använt. Jag kastade mig iväg till en byggbutik och panikköpte kakel, fem minuter innan de stängde. Sen ringde vi en kompis från byn och han och Niclas kaklade hela natten. Där kan vi verkligen snacka om jobb 24-7, säger Lisa.

NÄR HON SER tillbaka på renoveringsresan kan hon konstatera att det är en fin linje mellan mod och idioti.

– Vi hade kunnat skriva fem romaner om allt vi har varit med om, och ibland har det verkligen varit på gränsen. Men vi lyckades. Vår dröm var ett eget guesthouse på franska Rivieran – och det har vi.

”Vår plan är att stanna kvar och skapa en framtid för oss och våra döttrar.”

5 TIPS FÖR DEN SOM VILL ÖPPNA ETT B&B UTOMLANDS

Prova innan

”Testa på möjligheten att driva/jobba på ett befintligt B&B innan du startar ditt eget.”

Ta hjälp

”Skaffa en kunnig konsult som hjälper dig att sätta upp företaget, någon som gått igenom samma sak själv.”

Språket

”Lär dig språket.”

Lär känna regionen

”Stäm av den geografiska regionen och dess kultur. Bekanta dig med borgmästaren, eller motsvarande, och byborna. Var aktiv i bylivet.”

Livsmentor

”Skaffa dig en livsmentor som finns utanför projektet som kan stötta dig. Kan också vara någon i familjen, vi hade min (Lisas) pappa som stöd genom hela processen.”

Febril aktivitet råder – 24 timmar före gästerna ska checka in i det just färdigställda rummet Marrakech har Lisa och Niclas upptäckt att betonggolvet är fullt av fula fläckar. Lisa har panikköpt kakel, som Niclas och en vän sågar till och lägger på. Och allt löste sig, när gästerna kom fanns inte ett spår av vare sig panik eller fläckar.

